

Проект
народними депутатами України
Нестеренком К.О.
Чорним Д.С.

ЗАКОН УКРАЇНИ

Про внесення змін до Податкового кодексу України щодо стимулювання детінізації доходів та підвищення податкової культури громадян шляхом запровадження добровільного декларування фізичними особами належних їм активів та сплати одноразового збору до бюджету

Верховна Рада України п о с т а н о в л я є:

І. У Податковому кодексі України (Відомості Верховної Ради України, 2011 р., №№13 – 17, ст. 112):

1) пункт 14.1 статті 14 доповнити підпунктами такого змісту:

"14.1.280. Активи фізичної особи для цілей підрозділу 9-4 "Особливості застосування одноразового (спеціального) добровільного декларування активів фізичних осіб" розділу XX "Перехідні положення" цього Кодексу – грошові активи фізичної особи, майно, майнові права;

14.1.281. Грошові активи фізичної особи для цілей підрозділу 9-4 "Особливості застосування одноразового (спеціального) добровільного декларування активів фізичних осіб" розділу XX "Перехідні положення" цього Кодексу – кошти в національній та іноземній валюті, розміщені на рахунках у банках, грошові внески до кредитних спілок та інших небанківських фінансових установ, права грошової вимоги (у тому числі кошти, позичені третім особам за договором позики), оформлені у письмовій формі з юридичною особою або нотаріально посвідчені у разі виникнення права вимоги декларанта до іншої фізичної особи, а також активи у банківських металах, пам'ятні банкноти та монети, електронні гроші";

2) розділ XX "Перехідні положення" доповнити підрозділом 9-4 такого змісту:

"Підрозділ 9-4. Особливості застосування одноразового (спеціального) добровільного декларування активів фізичних осіб

1. Одноразове (спеціальне) добровільне декларування – особливий порядок добровільного декларування фізичною особою, визначеною пунктом 3 цього підрозділу, належних їй активів, розміщених на території України та/або за її межами, якщо такі активи фізичної особи були одержані (набуті) такою фізичною особою за рахунок доходів, що підлягали в момент

їх нарахування (отримання) оподаткуванню в Україні та з яких не були сплачені податки і збори відповідно до вимог законодавства з питань оподаткування та/або міжнародних договорів, згода на обов'язковість яких надана Верховною Радою України, та/або які не були задекларовані в порушення податкового та валютного законодавства, контроль за дотриманням якого покладено на контролюючі органи, протягом будь-якого з податкових періодів, що мали місце до 1 січня 2021 року.

Одноразове (спеціальне) добровільне декларування проводиться з 1 липня 2021 року до 1 липня 2022 року (далі – період одноразового (спеціального) добровільного декларування) та передбачає сплату збору з одноразового (спеціального) добровільного декларування в порядку, строки і розмірах, встановлених цим Кодексом, та виконання інших умов, визначених цим підрозділом.

2. Збір з одноразового (спеціального) добровільного декларування – одноразовий обов'язковий платіж, розмір якого самостійно розраховується декларантом з вартості належних йому активів з урахуванням ставок такого збору, визначених цим підрозділом, та відображається ним в одноразовій (спеціальній) добровільній декларації.

3. Скористатися одноразовим (спеціальним) добровільним декларуванням можуть фізичні особи – резиденти, в тому числі самозайняті особи, а також фізичні особи, які не є резидентами України, але які були резидентами на момент отримання (набуття) об'єктів декларування чи на момент нарахування (отримання) доходів, за рахунок яких були отримані (набуті) об'єкти декларування, і які відповідно до цього Кодексу є чи були платниками податків (далі – декларант).

Декларантами не можуть бути особи, які станом на дату початку періоду одноразового (спеціального) добровільного декларування є малолітніми/неповнолітніми або недієздатними особами і при цьому перебувають на повному утриманні інших осіб (у тому числі батьків) та/або держави, або є особами, дієздатність яких обмежена і над такими особами встановлена опіка/піклування.

Декларантами також не можуть бути особи, які за будь-який рік, починаючи з 1 січня 2005 року, подавали або мають подавати декларації відповідно до законів, що визначають чи визначали правові та організаційні засади у сфері запобігання корупції (крім тих, які претендували або претендують на зайняття посад, перебування на яких вимагає чи вимагало від особи подання відповідної декларації, та не були призначені або обрані на відповідні посади).

Особи, які мають право відповідно до цього підрозділу скористатися правом на одноразове (спеціальне) добровільне декларування та не скористалися таким правом, вважаються такими, що повідомили контролюючий орган про відсутність у власності станом на дату завершення

періоду проведення одноразового (спеціального) добровільного декларування активів фізичної особи, одержаних (набутих) за рахунок доходів, з яких не сплачено або сплачено не в повному обсязі податки і збори відповідно до податкового законодавства на момент нарахування (отримання) таких доходів або склад та обсяг таких активів перебуває в межах, визначених пунктом 10 цього підрозділу.

4. Об'єктами одноразового (спеціального) добровільного декларування (далі – об'єкти декларування) можуть бути визначені підпунктами 14.1.280 і 14.1.281 пункту 14.1 статті 14 цього Кодексу активи фізичної особи, що належать декларанту на праві власності (на праві спільної часткової або на праві спільної сумісної власності) і знаходяться (zareєстровані, перебувають в обігу, є на обліку тощо) на території України або за її межами станом на дату подання одноразової (спеціальної) добровільної декларації, в тому числі, але не виключно:

а) валютні цінності (банківські метали, крім тих, що не розміщені на рахунках, національна валюта (гривня) й іноземна валюта, крім коштів у готівковій формі, та права грошової вимоги (у тому числі депозит (вклад), кошти, позичені третім особам за договором позики), оформлені у письмовій формі з юридичною особою або нотаріально посвідчені у разі виникнення права вимоги декларанта до іншої фізичної особи;

б) нерухоме майно (земельні ділянки, об'єкти житлової і нежитлової нерухомості).

Для цілей цього підрозділу до нерухомого майна відносяться об'єкти незавершеного будівництва, які:

не прийняті в експлуатацію або право власності на які не зареєстроване в установленому законом порядку, але майнові права на такі об'єкти належать декларанту на праві власності;

не прийняті в експлуатацію та розташовані на земельних ділянках, що належать декларанту на праві приватної власності, включаючи спільну власність, або на праві довгострокової оренди або на праві суперфіцію;

в) рухоме майно, у тому числі:

транспортні засоби та інші самохідні машини і механізми;

інше цінне рухоме майно (предмети мистецтва та антикваріату, дорогоцінні метали, дорогоцінне каміння, ювелірні вироби тощо);

г) частки (паї) у майні юридичних осіб або в утвореннях без статусу юридичної особи, інші корпоративні права, майнові права на об'єкти інтелектуальної власності;

г) цінні папери та/або фінансові інструменти, визначені законом;

д) права на отримання дивідендів, процентів чи іншої аналогічної майнової вигоди, не пов'язані із правом власності на цінні папери, частки

(паї) у майні юридичних осіб та/або в утвореннях без статусу юридичної особи;

е) інші активи фізичної особи, у тому числі майно, банківські метали, що не розміщені на рахунках, пам'ятні банкноти та монети, майнові права, що належать декларанту або з яких декларант отримує чи має право отримувати доходи на підставі договору про управління майном чи іншого аналогічного правочину та не сплачує власнику такого майна частину належного власнику доходу.

5. Об'єктами декларування не можуть бути:

а) активи фізичної особи, одержані (набуті) декларантом внаслідок вчинення діяння, що містить ознаки кримінального правопорушення, крім кримінальних правопорушень або інших порушень законодавства, пов'язаних із:

– ухиленням від сплати податків, зборів (обов'язкових платежів);

– ухиленням від сплати єдиного внеску на загальнообов'язкове державне соціальне страхування та страхових внесків на загальнообов'язкове державне пенсійне страхування;

– порушеннями у сфері валютного законодавства;

– порушеннями у сфері захисту економічної конкуренції в частині порушення, передбаченого пунктом 12 статті 50 Закону України "Про захист економічної конкуренції";

б) активи фізичної особи, які належать декларанту, стосовно якого розпочато досудове розслідування або судове провадження щодо такого активу за ознаками кримінальних правопорушень, передбачених статтями 212, 212-1, статтею 366 (щодо складання, видачі, внесення завідомо неправдивих відомостей, іншого підроблення документів податкової та/або фінансової звітності, митних декларацій, податкових накладних, первинних документів, іншої звітності з податків, зборів, обов'язкових платежів), статтею 367 (якщо кримінальне правопорушення пов'язане з порушенням вимог податкового, митного, валютного та іншого законодавства, контроль за дотриманням якого покладено на контролюючі органи) Кримінального кодексу України;

в) активи фізичної особи, які належать декларанту, стосовно якого відкрито судове провадження у вчиненні будь-якого із кримінальних правопорушень, передбачених статтями 209, 258-5 і 306, частинами першою і другою статті 368-3, частинами першою і другою статті 368-4, статтею 369 і 369-2 Кримінального кодексу України;

г) кошти в національній та іноземній валюті, які на дату подання одноразової (спеціальної) добровільної декларації перебувають у готівковій формі.

6. Декларант, який має намір скористатися одноразовим (спеціальним) добровільним декларуванням щодо належних йому активів фізичної особи, протягом визначеного цим підрозділом періоду одноразового (спеціального) добровільного декларування має право добровільно подати до центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну податкову політику, одноразову (спеціальну) добровільну декларацію в порядку та за формою, встановленими центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну фінансову політику.

6.1. Для цілей цього підрозділу одноразова (спеціальна) добровільна декларація – це декларація, в якій відображається така інформація (дані):

відомості про декларанта, достатні для його ідентифікації (прізвище, ім'я, по батькові, реєстраційний номер облікової картки платника податків або у визначених цим Кодексом випадках – серія та номер паспорта громадянина України). У разі подання знеособленої одноразової (спеціальної) добровільної декларації зазначається спеціальний ідентифікатор декларанта (без зазначення відомостей про особу декларанта) та відомості про уповноваженого представника декларанта, який подає знеособлену одноразову (спеціальну) добровільну декларацію від імені декларанта, реєстраційний номер відповідного договору, укладеного між декларантом та його уповноваженим представником, та дата його укладення;

відомості про об'єкти декларування, визначені в підпункті "а" пункту 4 цього підрозділу, в обсязі, достатньому для ідентифікації кожного з них, зокрема дані про вид, розмір та валюту активу, класифікацію банківських металів. Для грошових активів фізичної особи, розміщених на рахунках у банках або внесених до кредитних спілок та інших небанківських фінансових установ, в одноразовій (спеціальній) добровільній декларації зазначається найменування та інші дані про банківську або небанківську фінансову установу (код за Єдиним державним реєстром юридичних осіб, фізичних осіб-підприємців та громадських формувань, якщо вона зареєстрована в Україні), в якій відкриті відповідні рахунки, на яких зберігаються валютні цінності, або до якої зроблені відповідні внески, та відповідно до законодавства засвідчений документ, що підтверджує наявність задекларованих грошових активів фізичної особи на відповідному рахунку.

Для прав грошової вимоги (у тому числі грошових коштів, позичених декларантом третім особам за договором позики) в одноразовій (спеціальній) добровільній декларації зазначається найменування та інші дані про юридичну особу-боржника (код за Єдиним державним реєстром юридичних осіб, фізичних осіб-підприємців та громадських формувань, якщо така особа зареєстрована в Україні) або прізвище, ім'я, по батькові та реєстраційний номер облікової картки платника податків (або у визначених цим Кодексом випадках – серія та номер паспорта громадянина України чи відповідний документ, що посвідчує особу іноземця або особи без громадянства) фізичної

особи – боржника, номер та дата документа, що підтверджує право грошової вимоги;

відомості про об'єкти декларування, визначені в підпунктах "б" – "е" пункту 4 цього підрозділу, із зазначенням інформації, що дає змогу їх ідентифікувати, зокрема про їх місцезнаходження або місце зберігання (крім предметів мистецтва та антикваріату, дорогоцінних металів, дорогоцінного каміння, ювелірних виробів, банківських металів, які не розміщені на рахунках, пам'ятних банкнот та монет тощо), вид, назву, рік виробництва (випуску) тощо. У разі подання знеособленої одноразової (спеціальної) добровільної декларації уповноваженим представником декларанта – без зазначення у знеособленій одноразовій (спеціальній) добровільній декларації інформації, що дає змогу ідентифікувати власника об'єктів декларування, їх місцезнаходження або місце зберігання тощо;

самостійно визначена декларантом у національній валюті база для нарахування збору з одноразового (спеціального) добровільного декларування. До одноразової (спеціальної) добровільної декларації декларант зобов'язаний додати копії документів, що підтверджують вартість об'єктів декларування, у разі місцезнаходження (реєстрації) активу фізичної особи за межами України та/або у разі декларування валютних цінностей, розміщених на рахунках у банках в Україні, та прав грошової вимоги, визначених підпунктом "а" пункту 4 цього підрозділу. У разі місцезнаходження (реєстрації) інших активів фізичної особи в Україні декларант може додати копії документів, що підтверджують вартість об'єктів декларування. У разі подання знеособленої одноразової (спеціальної) добровільної декларації уповноваженим представником декларанта – копії документів, що підтверджують вартість об'єктів декларування, надаються декларантом уповноваженому ним представнику для подання знеособленої одноразової (спеціальної) добровільної декларації;

ставка та сума збору з одноразового (спеціального) добровільного декларування.

В одноразовій (спеціальній) добровільній декларації не зазначається інформація про джерела одержання (набуття) декларантом об'єктів декларування.

Інформація, що міститься в одноразовій (спеціальній) добровільній декларації, є податковою інформацією.

6.2. Одноразова (спеціальна) добровільна декларація подається до центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну податкову політику, в електронній формі з урахуванням вимог, встановлених розділом II цього Кодексу, та особливостей, встановлених цим підрозділом.

Декларант самостійно приймає рішення про подання одноразової (спеціальної) добровільної декларації безпосередньо або через

уповноваженого представника у вигляді знеособленої одноразової (спеціальної) добровільної декларації.

Положення абзацу другого цього підпункту не поширюється на декларантів у разі, якщо такий декларант відповідає визначенню близьких осіб у значенні Закону України "Про запобігання корупції" до осіб, які за будь-який рік, починаючи з 2005 року, подавали або мають подавати декларації відповідно до законів, що визначають чи визначали правові та організаційні засади у сфері запобігання корупції (крім тих, які претендували або претендують на зайняття посад, перебування на яких вимагає чи вимагало від особи подання відповідної декларації, та не були призначені або обрані на відповідні посади). Такі особи можуть прийняти рішення про подання одноразової (спеціальної) добровільної декларації виключно безпосередньо.

Для цілей цього підрозділу уповноваженим представником декларанта визнається нотаріус, який діє від імені декларанта, здійснює представництво його законних інтересів та ведення справ, пов'язаних зі складенням на основі поданого декларантом оригіналу відповідної одноразової (спеціальної) добровільної декларації і поданням знеособленої одноразової (спеціальної) добровільної декларації та сплатою збору з одноразового (спеціального) добровільного декларування, на підставі закону та договору про надання послуг з подання до центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну податкову політику, знеособленої одноразової (спеціальної) добровільної декларації (далі – договір про подання знеособленої одноразової (спеціальної) добровільної декларації), укладеного у встановленому законодавством порядку, в якому зазначається спеціальний ідентифікатор декларанта.

Для цілей цього підрозділу спеціальний ідентифікатор декларанта – буквено-цифровий код, який надається центральним органом виконавчої влади, що реалізує державну податкову політику, уповноваженому представнику декларанта з використанням засобів захисту інформації, зазначається в знеособленій одноразовій (спеціальній) добровільній декларації та договорі про подання знеособленої одноразової (спеціальної) добровільної декларації. Порядок видачі та застосування спеціального ідентифікатора декларанта встановлюється Кабінетом Міністрів України.

При поданні декларантом одноразової (спеціальної) добровільної декларації через уповноваженого представника декларант зобов'язаний скласти, особисто підписати та подати уповноваженому представнику одноразову (спеціальну) добровільну декларацію у письмовому (паперовому) вигляді, а також надати оригінали або засвідчені належним чином копії документів, що підтверджують інформацію про активи фізичної особи, відображені у такій одноразовій (спеціальній) добровільній декларації, для формування знеособленої одноразової (спеціальної) добровільної декларації.

Оригінал одноразової (спеціальної) добровільної декларації у письмовому (паперовому) вигляді, підписаної особисто декларантом, а також оригінали або засвідчені належним чином копії документів, що підтверджують інформацію про активи фізичної особи, відображені в одноразовій (спеціальній) добровільній декларації, використані для формування знеособленої одноразової (спеціальної) добровільної декларації, зберігаються уповноваженим представником декларанта у порядку, встановленому Законом України "Про нотаріат".

Знеособлена одноразова (спеціальна) добровільна декларація подається до центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну податкову політику, уповноваженим представником декларанта в електронному вигляді та формується на підставі оригіналу одноразової (спеціальної) добровільної декларації у письмовому (паперовому) вигляді, підписаної особисто декларантом, з урахуванням оригіналів або засвідчених належним чином копій документів, що підтверджують інформацію про активи фізичної особи, відображені в одноразовій (спеціальній) добровільній декларації.

Знеособлена одноразова (спеціальна) добровільна декларація подається уповноваженим представником декларанта не пізніше робочого дня, наступного за днем, у якому таким представником отримано від центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну податкову політику, спеціальний ідентифікатор декларанта, або за днем, у якому таким представником отримано від декларанта оригінал підписаної особисто декларантом одноразової (спеціальної) добровільної декларації у письмовому (паперовому) вигляді та оригінали або засвідчені належним чином копії документів, що підтверджують інформацію про активи фізичної особи, відображені у такій одноразовій (спеціальній) добровільній декларації, залежно від того, яка подія відбулася пізніше.

Порядок вчинення дій (отримання, зберігання, архівування тощо) нотаріусом щодо одноразової (спеціальної) добровільної декларації, копій документів до неї та іншої інформації, пов'язаної зі складенням та поданням знеособленої одноразової (спеціальної) добровільної декларації до центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну податкову політику, а також подання знеособленої одноразової (спеціальної) добровільної декларації уповноваженим представником декларанта здійснюється в порядку, встановленому Кабінетом Міністрів України.

6.3. У період проведення одноразового (спеціального) добровільного декларування відповідно до цього підрозділу Кодексу декларант або його уповноважений представник має право уточнити інформацію, зазначену у відповідній попередньо поданій одноразовій (спеціальній) добровільній декларації, шляхом подання нової одноразової (спеціальної) добровільної декларації у порядку, визначеному цим підрозділом. При цьому попередньо подана одноразова (спеціальна) добровільна декларація, інформація з якої уточнюється, вважається анульованою.

У разі збільшення бази для нарахування збору з одноразового (спеціального) добровільного декларування у новій одноразовій (спеціальній) добровільній декларації здійснюється доплата різниці між визначеною у новій одноразовій (спеціальній) добровільній декларації сумою збору з одноразового (спеціального) добровільного декларування і сумою збору з одноразового (спеціального) добровільного декларування, сплаченою відповідно до попередньо поданої одноразової (спеціальної) добровільної декларації.

7. Визначення бази для нарахування збору з одноразового (спеціального) добровільного декларування.

7.1. Для об'єктів декларування, визначених у підпункті "а" пункту 4 цього підрозділу:

базою для нарахування збору з одноразового (спеціального) добровільного декларування є грошова вартість відповідного об'єкта декларування або номінальна вартість грошової вимоги, у тому числі за позиками, наданими третім особам. У разі якщо така грошова вартість визначена в іноземній валюті, вартість таких валютних цінностей зазначається у гривні за офіційним курсом національної валюти до відповідного виду валютних цінностей, визначеним Національним банком України станом на дату подання одноразової (спеціальної) добровільної декларації. У разі якщо така грошова вартість визначена у вигляді банківських металів, вартість таких активів зазначається у перерахунку ваги до закупівельної ціни на банківські метали, визначеної Національним банком України станом на дату подання одноразової (спеціальної) добровільної декларації.

Декларант зобов'язаний документально підтвердити грошову вартість таких об'єктів для нарахування збору з одноразового (спеціального) добровільного декларування шляхом додання до одноразової (спеціальної) добровільної декларації засвідчених належним чином копій документів, що підтверджують вартість об'єктів декларування.

У разі подання знеособленої одноразової (спеціальної) добровільної декларації такі підтвердуючі документи не додаються до такої декларації, а зберігаються як невід'ємна частина одноразової (спеціальної) добровільної декларації, поданої декларантом уповноваженому представнику декларанта.

7.2. Для об'єктів декларування, визначених у підпунктах "б" – "е" пункту 4 цього підрозділу, база для нарахування збору з одноразового (спеціального) добровільного декларування визначається, зокрема, але не виключно, як:

витрати декларанта на придбання (набуття) об'єкта декларування;

вартість, що визначається на підставі оцінки майна та майнових прав, фінансових інструментів, інших активів. Оцінка щодо об'єкта декларування

проводиться відповідно до законодавства країни, де знаходиться такий актив. Вартість активів, визначена в іноземній валюті, відображається в одноразовій (спеціальній) добровільній декларації у гривні за офіційним курсом національної валюти, встановленим Національним банком України станом на дату подання одноразової (спеціальної) добровільної декларації;

номінальна вартість прав грошової вимоги;

вартість придбання або біржова вартість, дійсна станом на дату подання одноразової (спеціальної) добровільної декларації, корпоративних прав (акцій), які допущені до біржових торгів;

вартість активу у вигляді дорогоцінних металів, що визначається у перерахунку ваги до закупівельної ціни на дорогоцінні метали, визначеної Національним банком України станом на дату подання одноразової (спеціальної) добровільної декларації;

витрати на придбання (набуття) декларантом цінних паперів та інших фінансових інструментів, що не допущені до біржових торгів, та часток (паїв) у майні юридичних осіб або в утвореннях без статусу юридичної особи, інших корпоративних прав або номінальна вартість таких активів, вказана у відповідних документах.

За власним бажанням декларанта для рухомого майна (крім дорогоцінних металів, транспортних засобів та інших самохідних машин і механізмів) базою для нарахування збору з одноразового (спеціального) добровільного декларування може бути самостійно визначена декларантом вартість об'єктів декларування, які знаходяться (zareєстровані) на території України.

Декларант може додати до одноразової (спеціальної) добровільної декларації відповідні документи або належним чином засвідчені їх копії, що підтверджують вартість об'єктів декларування, які знаходяться (zareєстровані) на території України.

Декларант зобов'язаний документально підтвердити вартість об'єктів декларування шляхом додання до одноразової (спеціальної) добровільної декларації засвідчених належним чином копій документів, що підтверджують вартість об'єктів декларування, у разі якщо такі об'єкти знаходяться (zareєстровані) за межами України.

У разі подання знеособленої одноразової (спеціальної) добровільної декларації такі підтвердуючі документи не додаються до такої декларації, а зберігаються як невід'ємна частина одноразової (спеціальної) добровільної декларації, поданої декларантом уповноваженому представнику декларанта.

8. Сума збору з одноразового (спеціального) добровільного декларування щодо задекларованих об'єктів визначається шляхом застосування до бази для нарахування збору з одноразового (спеціального)

добровільного декларування, визначеної згідно з пунктом 7 цього підрозділу, таких ставок:

8.1. 3 відсотки:

щодо валютних цінностей, розміщених на рахунках у банках в Україні з дотриманням вимог пункту 9 цього підрозділу, та щодо права грошової вимоги до резидентів України, визначених підпунктом "а" пункту 4 цього підрозділу;

щодо об'єктів декларування, визначених підпунктами "б" – "е" пункту 4 цього підрозділу, що знаходяться (zareєстровані) в Україні, крім тих, які оподатковуються за ставкою, визначеною у підпункті 8.3 цього пункту.

У цілях одноразового (спеціального) добровільного декларування для застосування передбаченої підпунктом 8.1 цього пункту ставки збору з одноразового (спеціального) добровільного декларування на дату подання одноразової (спеціальної) добровільної декларації кошти декларанта в національній та іноземній валюті, банківських металах мають бути розміщені на рахунках у банках України.

8.2. 5 відсотків:

щодо валютних цінностей, розміщених за кордоном на рахунках у банках або які зберігаються у фінансових установах, та щодо права грошової вимоги до нерезидентів України, визначених підпунктом "а" пункту 4 цього підрозділу;

щодо об'єктів декларування, визначених підпунктами "б" – "е" пункту 4 цього підрозділу, що знаходяться (zareєстровані) за кордоном, крім тих, які оподатковуються за ставкою, визначеною у підпункті 8.3 цього пункту.

У цілях одноразового (спеціального) добровільного декларування для застосування передбаченої підпунктом 8.2 цього пункту ставки збору з одноразового (спеціального) добровільного декларування на дату подання одноразової (спеціальної) добровільної декларації кошти декларанта в іноземній валюті мають бути розміщені на рахунках у банках та/або інших фінансових установах за кордоном на дату декларування.

8.3. 2,5 відсотка щодо номінальної вартості державних облігацій України з терміном обігу більше ніж 365 днів без права дострокового погашення, придбаних декларантом у період з 1 січня 2021 року до 20 червня 2022 року до подання одноразової (спеціальної) добровільної декларації.

9. Для цілей одноразового (спеціального) добровільного декларування декларант має розмістити кошти в національній та іноземній валюті у готівковій формі та/або банківських металах на поточних рахунках зі спеціальним режимом використання в банках України (далі – спеціальні рахунки) до подання одноразової (спеціальної) добровільної декларації.

Після подання одноразової (спеціальної) добровільної декларації з урахуванням положень абзацу першого цього пункту та протягом періоду одноразового (спеціального) добровільного декларування декларант може одноразово скористатися правом додаткового розміщення коштів в національній та/або іноземній валюті у готівковій формі та/або банківських металах на спеціальному рахунку та у такому разі має подати уточнюючу одноразову (спеціальну) добровільну декларацію відповідно до цього підрозділу.

Декларант з метою забезпечення виконання положень цього пункту має звернутися до банку для відкриття спеціального рахунку. Порядок відкриття, зарахування на спеціальний рахунок коштів і здійснення контролю за операціями по такому рахунку встановлюється Національним банком України.

Банк забезпечує розміщення коштів у готівковій формі та/або банківських металах для цілей одноразового (спеціального) добровільного декларування на спеціальному рахунку після здійснення належної перевірки особи декларанта відповідно до вимог законодавства у сфері запобігання та протидії легалізації (відмиванню) доходів, одержаних злочинним шляхом, фінансуванню тероризму та фінансуванню розповсюдження зброї масового знищення (далі – законодавство у сфері фінансового моніторингу).

Банк уживає заходів щодо встановлення джерел походження цих активів у випадках, передбачених законодавством у сфері фінансового моніторингу, після зарахування їх на спеціальний рахунок декларанта.

10. Склад та обсяг активів, джерела одержання (набуття) яких у разі невикористання фізичною особою права на подання одноразової (спеціальної) добровільної декларації вважаються такими, з яких повністю сплачено податки і збори відповідно до податкового законодавства, становить:

1) активи, крім визначених підпунктами 2 і 3 цього пункту, сумарна вартість яких не перевищує 400 000 гривень станом на дату завершення періоду одноразового (спеціального) добровільного декларування. У разі якщо грошова вартість таких активів визначена в іноземній валюті й банківських металах, їх вартість зазначається у гривні за офіційним курсом національної валюти до відповідного виду валютних цінностей, визначеним Національним банком України на дату завершення періоду одноразового (спеціального) добровільного декларування;

2) нерухоме майно, розташоване на території України, яке станом на дату завершення періоду одноразового (спеціального) добровільного декларування належало фізичній особі на праві власності (у тому числі спільної сумісної або спільної часткової власності), що підтверджується даними відповідних державних реєстрів, в обсязі:

а) об'єкти житлової нерухомості:

квартира загальною площею, яка не перевищує 120 квадратних метрів, або майнові права, що підтверджені відповідними документами, на таку квартиру у багатоквартирному жилу будинку незавершеного будівництва; або

житловий будинок, зареєстрований у встановленому порядку в Україні, загальною площею, яка не перевищує 240 квадратних метрів, або житловий будинок незавершеного будівництва загальною площею, яка не перевищує 240 квадратних метрів, за умови наявності у такої фізичної особи права власності на земельну ділянку відповідного цільового призначення;

б) об'єкти нежитлової нерухомості – нежитлові будівлі некомерційного призначення та/або нежитлові будівлі незавершеного будівництва некомерційного призначення загальною площею, яка не перевищує 60 квадратних метрів;

в) земельні ділянки, розмір яких не перевищує норми безоплатної передачі, визначеної статтею 121 Земельного кодексу України;

3) один транспортний засіб особистого некомерційного використання (крім транспортного засобу, призначеного для перевезення 10 осіб і більше, включаючи водія, легкового автомобіля з робочим об'ємом циліндрів двигуна не менше як 3 000 куб. см та/або середньоринковою вартістю понад 375 розмірів мінімальної заробітної плати, встановленої законом на 1 січня 2021 року, мотоцикла із робочим об'ємом циліндрів двигуна понад 800 куб. см, літака, гелікоптера, яхти, катера), право власності на який було зареєстровано відповідно до законодавства України станом на дату завершення періоду одноразового (спеціального) добровільного декларування.

Щодо активів фізичної особи, визначених у цьому пункті, не здійснюється нарахування та сплата збору з одноразового (спеціального) добровільного декларування.

11. Сума збору з одноразового (спеціального) добровільного декларування, визначена в одноразовій (спеціальній) добровільній декларації, вважається узгодженою.

12. Сплата збору з одноразового (спеціального) добровільного декларування здійснюється декларантом, а у випадках подання знеособленої одноразової (спеціальної) добровільної декларації – уповноваженим представником декларанта протягом десяти календарних днів з дати подання одноразової (спеціальної) добровільної декларації.

У випадку подання декларантом або його уповноваженою особою уточнюючої одноразової (спеціальної) добровільної декларації:

у разі якщо сума збору з одноразового (спеціального) добровільного декларування, визначена в уточнюючій декларації, є меншою, ніж сума збору, сплачена на підставі попередньо поданої одноразової (спеціальної)

добровільної декларації, повернення надміру сплаченої суми збору, здійснюється у порядку, визначеному статтею 43 цього Кодексу;

у разі якщо сума збору з одноразового (спеціального) добровільного декларування, визначена в уточнюючій декларації, є більшою, ніж сума збору сплачена на підставі попередньо поданої одноразової (спеціальної) добровільної декларації, декларант або уповноважений представник декларанта, які подали відповідну декларацію, зобов'язані сплатити суму недоплати збору в розмірі такої різниці протягом десяти календарних днів з дати подання уточнюючої декларації.

У разі несплати або сплати в неповному обсязі суми збору з одноразового (спеціального) добровільного декларування, зазначеної в одноразовій (спеціальній) добровільній декларації, у встановлений цим підрозділом Кодексу строк одноразова (спеціальна) добровільна декларація вважається неподаною та на декларанта не поширюються передбачені цим підрозділом державні гарантії та звільнення від відповідальності.

13. Податкова перевірка центральним органом виконавчої влади, що реалізує державну податкову політику, не проводиться щодо джерела отримання декларантом доходів, за рахунок яких було одержано (набуто) задекларовані таким декларантом активи.

Сплата декларантом у повному обсязі суми збору з одноразового (спеціального) добровільного декларування звільняє такого декларанта від відповідальності за порушення податкового та валютного законодавства, контроль за дотриманням якого покладено на контролюючі органи, та від обов'язку нарахування та сплати податків і зборів щодо доходів, які стали джерелом одержання (набуття) активів, зазначених таким декларантом в одноразовій (спеціальній) добровільній декларації (у межах складу і вартості активів, зазначених в одноразовій (спеціальній) добровільній декларації як об'єкт і база для нарахування збору з одноразового (спеціального) добровільного декларування), що мали місце у будь-якому з податкових періодів до 1 січня 2021 року.

14. До декларанта, який сплатив у повному обсязі суму збору з одноразового (спеціального) добровільного декларування у встановлених цим підрозділом порядку, строки та розмірі, не можуть:

1) уживатися заходи забезпечення кримінального провадження, застосовуватися запобіжні заходи та вчинятися слідчі (розшукові) дії за кримінальним провадженням у зв'язку з придбанням (формуванням джерел придбання), створенням, одержанням, використанням зазначених в одноразовій (спеціальній) добровільній декларації активів за будь-який період до 1 січня 2021 року (у межах складу та вартості активів фізичної особи, зазначених в одноразовій (спеціальній) добровільній декларації як об'єкт і база для нарахування збору з одноразового (спеціального) добровільного декларування), за ознаками кримінальних правопорушень,

передбачених статтями 212, 212-1 Кримінального кодексу України. Суми, щодо яких сплачено збір з одноразового (спеціального) добровільного декларування, вираховуються з установлених критеріїв для цілей кваліфікації правопорушення як кримінально караного діяння щодо активів фізичної особи, які були відображені (в межах складу та вартості) в одноразовій (спеціальній) добровільній декларації;

2) розпочинатися провадження у справах про адміністративні правопорушення за порушення податкового та валютного законодавства, контроль за дотриманням якого покладено на контролюючі органи, а також за статтями 155-1, 162, 162-1, 163-1 (щодо самозайнятої особи), 163-2 (щодо самозайнятої особи в частині сплати єдиного податку та єдиного внеску на загальнообов'язкове державне соціальне страхування), 163-4 (щодо самозайнятої особи), 163-15 (щодо самозайнятої особи), 164 (щодо самозайнятої особи), 164-1, 164-2 (щодо фізичної особи – підприємця), 165-1 (щодо самозайнятої особи), 166-6 (щодо самозайнятої особи) Кодексу України про адміністративні правопорушення, якщо такі правопорушення пов'язані з придбанням (формуванням джерел придбання), створенням, одержанням, використанням зазначених в одноразовій (спеціальній) добровільній декларації об'єктів декларування до 1 січня 2021 року (в межах складу та вартості активів, зазначених в одноразовій (спеціальній) добровільній декларації як об'єкт і база для нарахування збору з одноразового (спеціального) добровільного декларування).

15. Одноразова (спеціальна) добровільна декларація підлягає перевірці у спеціальному порядку.

15.1. Одноразова (спеціальна) добровільна декларація та знеособлена одноразова (спеціальна) добровільна декларація підлягають камеральній перевірці, яку центральний орган виконавчої влади, що реалізує державну податкову політику, проводить протягом 20 календарних днів, що настають за днем подання йому відповідних декларацій.

У разі виявлення центральним органом виконавчої влади, що реалізує державну податкову політику, за результатами камеральної перевірки арифметичних та логічних помилок у відповідній одноразовій (спеціальній) добровільній декларації, що не призвели до недоплати суми збору з одноразового (спеціального) добровільного декларування, такий орган направляє у порядку, визначеному статтею 42 цього Кодексу, декларанту або уповноваженому представнику декларанта відповідне повідомлення. За результатами розгляду такого повідомлення декларант або уповноважений представник декларанта має право подати уточнюючу відповідну одноразову (спеціальну) добровільну декларацію протягом 20 календарних днів з дня отримання такого повідомлення.

У разі виявлення центральним органом виконавчої влади, що реалізує державну податкову політику, за результатами камеральної перевірки

відповідної одноразової (спеціальної) добровільної декларації арифметичної помилки, що призвела до недоплати суми збору з одноразового (спеціального) добровільного декларування, декларант або уповноважений представник декларанта, які подали відповідну декларацію, зобов'язані сплатити суму такої недоплати протягом десяти календарних днів з дня отримання відповідного повідомлення центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну податкову політику, та подати уточнюючу відповідну одноразову (спеціальну) добровільну декларацію протягом 20 календарних днів з дня отримання такого повідомлення.

У разі виявлення центральним органом виконавчої влади, що реалізує державну податкову політику, за результатами камеральної перевірки відповідної одноразової (спеціальної) добровільної декларації арифметичної помилки, що призвела до переплати суми збору з одноразового (спеціального) добровільного декларування, декларант або уповноважений представник декларанта, які подали відповідну декларацію, має право на підставі відповідного повідомлення центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну податкову політику, подати уточнюючу відповідну одноразову (спеціальну) добровільну декларацію протягом 20 календарних днів з дня отримання такого повідомлення. Повернення надміру сплаченої суми збору здійснюється у порядку, визначеному статтею 43 цього Кодексу.

15.2. З метою підтвердження застосування відповідної ставки збору з одноразового (спеціального) добровільного декларування, визначеної пунктом 8 цього підрозділу, центральний орган виконавчої влади, що реалізує державну податкову політику, має право:

перевірити реєстрацію правочинів та/або активів у державних реєстрах, у тому числі шляхом звернення до відповідних державних органів;

у разі якщо за результатами застосування абзацу другого цього підпункту виявлена розбіжність між задекларованою інформацією та даними державних реєстрів, звернутись до декларанта або уповноваженого представника декларанта із запитом щодо підтвердження наявності у декларанта зазначених у відповідній одноразовій (спеціальній) добровільній декларації майна, майнових і немайнових прав.

У разі встановлення центральним органом виконавчої влади, що реалізує державну податкову політику, порушення декларантом встановлених пунктами 8 і 9 цього підрозділу умов розміщення валютних цінностей у банківських та/або в інших фінансових установах, відсутності відповідного документа, що підтверджує право вимоги (у тому числі відсутності договору позики між декларантом та юридичною особою та/або нотаріального посвідчення договору позики між декларантом та іншою фізичною особою), такі валютні цінності та права вимоги (у тому числі грошові кошти, позичені третім особам), що відображені в одноразовій (спеціальній) добровільній декларації або знеособленій одноразовій (спеціальній) добровільній декларації, оподатковуються за ставкою 18

відсотків. У такому випадку центральний орган виконавчої влади, що реалізує державну податкову політику, здійснює нарахування грошових зобов'язань у порядку, визначеному цим Кодексом.

16. Одноразові (спеціальні) добровільні декларації та знеособлені одноразові (спеціальні) добровільні декларації, а також відомості, що містяться в них, не можуть бути використані в розслідуваннях та/або перевітках стосовно декларанта, а також у якості доказів у кримінальних провадженнях, справах про адміністративні правопорушення, цивільних та адміністративних справах (у межах складу та вартості активів, зазначених в одноразовій (спеціальній) добровільній декларації як об'єкт і база для нарахування збору з одноразового (спеціального) добровільного декларування).

Положення абзацу першого цього пункту не застосовуються у разі, якщо декларант є близькою особою у значенні Закону України «Про запобігання корупції» до особи, яка за будь-який рік, починаючи з 2005 року, подавала або має подавати декларацію відповідно до законів, що визначають чи визначали правові та організаційні засади у сфері запобігання корупції (крім тих, які претендували або претендують на зайняття посад, перебування на яких вимагає чи вимагало від особи подання відповідної декларації, та не були призначені або обрані на відповідні посади), крім випадку притягнення такої особи до кримінальної відповідальності за статтями 212 та 212-1 (щодо зобов'язань декларанта як фізичної особи або фізичної особи – підприємця) Кримінального кодексу України щодо активів фізичної особи (у межах складу та вартості), які зазначені в одноразовій (спеціальній) добровільній декларації.

Активи фізичної особи (у межах складу та вартості), які зазначено у поданій одноразовій (спеціальній) добровільній декларації, знеособленій одноразовій (спеціальній) добровільній декларації, та відповідно сплачений збір декларантом або уповноваженим представником декларанта в повному обсязі суми збору з одноразового (спеціального) добровільного декларування у встановлених цим підрозділом порядку, строки та розмірі, а також одноразова (спеціальна) добровільна декларація не можуть бути використані як підстава для відкриття кримінального провадження, кваліфікованого за статтями 212 і 212-1 Кримінального кодексу України, або повідомлення про адміністративне правопорушення, передбачене статтями 155-1, 162, 162-1, 163-1 (щодо самозайнятої особи), 163-2 (щодо самозайнятої особи в частині сплати єдиного податку та єдиного внеску на загальнообов'язкове державне соціальне страхування), 163-4 (щодо самозайнятої особи), 163-15 (щодо самозайнятої особи), 164 (щодо самозайнятої особи), 164-1, 164-2 (щодо самозайнятої особи), 165-1 (щодо самозайнятої особи), 166-6 (щодо самозайнятої особи) Кодексу України про адміністративні правопорушення, або як доказ визнання декларантом факту вчинення ним зазначених у цьому

абзаці правопорушень чи визнання ним вини у вчиненні зазначених у цьому абзаці правопорушень.

17. Відомості, що містяться у відповідних одноразових (спеціальних) добровільних деклараціях та доданих до них документах, що подані згідно з цим підрозділом, є конфіденційною інформацією та не підлягають розголошенню центральним органом виконавчої влади, що реалізує державну податкову політику, його посадовими особами без письмової згоди декларанта або уповноваженого представника декларанта, крім випадків, коли це прямо передбачено законами або рішенням суду. За розголошення такої інформації, а також незаконне використання таких відомостей посадові особи центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну податкову політику, притягаються до відповідальності згідно із законом.

18. Реалізація положень, передбачених цим підрозділом, не є підставою для повного або часткового обмеження застосування заходів у сфері запобігання та протидії легалізації (відмиванню) доходів, одержаних злочинним шляхом, фінансуванню тероризму та фінансуванню розповсюдження зброї масового знищення.

19. Державні гарантії та звільнення від відповідальності, передбачені цим підрозділом, не поширюються на активи, здобуті внаслідок вчинення кримінальних правопорушень, крім кримінальних правопорушень, передбачених статтями 212, 212-1 (щодо сплати податків як фізичною особою чи фізичною особою – підприємцем), статтею 366 (щодо складання, видачі, внесення завідомо неправдивих відомостей, іншого підроблення документів податкової та/або фінансової звітності, митних декларацій, податкових накладних, первинних документів, іншої звітності з податків, зборів, обов'язкових платежів), статтею 367 (якщо злочин пов'язаний з порушенням вимог податкового, митного, валютного та іншого законодавства, контроль за дотриманням якого покладено на контролюючі органи) Кримінального кодексу України.

Державні гарантії та звільнення від відповідальності, передбачені цим підрозділом, також не поширюються на:

активи, зазначені у знеособленій одноразовій (спеціальній) добровільній декларації, у разі якщо така декларація відсутня в уповноваженого представника декларанта або наявна у пошкодженому вигляді, що не дає змогу ідентифікувати декларанта, об'єкти декларування та базу нарахування збору з одноразового (спеціального) добровільного декларування, або така декларація в частині об'єктів декларування, бази нарахування та суми до сплати збору з одноразового (спеціального) добровільного декларування не відповідає даним, зазначеним в одноразовій (спеціальній) добровільній декларації, підписаній особисто декларантом;

валютні цінності, права вимоги та грошові кошти, позичені третім особам, що відображені в одноразовій (спеціальній) добровільній декларації

або знеособленій одноразовій (спеціальній) добровільній декларації у разі встановлення центральним органом виконавчої влади, що реалізує державну податкову політику, порушення декларантом встановлених пунктами 8 і 9 цього підрозділу умов розміщення валютних цінностей у банківських або інших фінансових установах, відсутності договору позики між декларантом та юридичною особою та/або нотаріального посвідчення договору позики між декларантом та іншою фізичною особою, відсутності відповідного документа, що підтверджує право вимоги.

II. Прикінцеві положення

1. Цей Закон набирає чинності з дня, наступного за днем його опублікування.

2. Внести зміни до таких законодавчих актів України:

1) у Законі України "Про нотаріат" (Відомості Верховної Ради України, 1993 р., № 39, ст. 383 із наступними змінами):

а) статтю 4 доповнити абзацом п'ятим такого змісту:

"укладати з фізичними особами договори про надання послуг з подання до центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну податкову політику, знеособленої одноразової (спеціальної) добровільної декларації (далі – договір про подання знеособленої одноразової (спеціальної) добровільної декларації) відповідно до підрозділу 9-4 "Особливості застосування одноразового (спеціального) добровільного декларування активів фізичних осіб" розділу XX Податкового кодексу України, отримувати від центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну податкову політику, у порядку, встановленому Кабінетом Міністрів України, спеціальний ідентифікатор декларанта, що зазначається у знеособленій одноразовій (спеціальній) добровільній декларації та договорі про подання знеособленої одноразової (спеціальної) добровільної декларації відповідно до положень підрозділу 9-4 "Особливості застосування одноразового (спеціального) добровільного декларування активів фізичних осіб" розділу XX Податкового кодексу України";

б) статтю 5 після абзацу дев'ятого доповнити шістьма абзацами такого змісту:

"подавати за фізичну особу, з якою укладено договір про подання знеособленої одноразової (спеціальної) добровільної декларації, в електронному вигляді до центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну податкову політику, знеособлену одноразову (спеціальну) добровільну декларацію в порядку, визначеному Кабінетом Міністрів України;

сплачувати збір з одноразового (спеціального) добровільного декларування за фізичну особу відповідно до договору про подання знеособленої одноразової (спеціальної) добровільної декларації з вартості

активів у розмірі, визначеному такою особою в одноразовій (спеціальній) добровільній декларації, а також здійснювати доплату збору з одноразового (спеціального) добровільного декларування у разі отримання відповідного повідомлення від центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну податкову політику, у порядку, визначеному Податковим кодексом України, за умови попереднього зарахування декларантом суми доплати, вказаної у такому повідомленні, на рахунок нотаріуса;

зберігати в паперовому вигляді оригінал підписаної особисто декларантом одноразової (спеціальної) добровільної декларації, на підставі якої до центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну податкову політику, було подано знеособлену одноразову (спеціальну) добровільну декларацію, а також оригінали або засвідчені належним чином копії документів, що підтверджують наявність активів, відображених в одноразовій (спеціальній) добровільній декларації, та електронну копію знеособленої одноразової (спеціальної) добровільної декларації, подану нотаріусом до центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну податкову політику, відповідно до Податкового кодексу України;

повідомляти фізичну особу, від імені якої діє нотаріус на підставі договору про подання знеособленої одноразової (спеціальної) добровільної декларації, про отримання від центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну податкову політику, повідомлень, що стосуються поданої знеособленої одноразової (спеціальної) добровільної декларації;

надавати у передбачених Законом випадках на письмовий запит центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну податкову політику, інформацію щодо декларанта, за якого до цього органу подано знеособлену одноразову (спеціальну) добровільну декларацію;

надавати на вимогу декларанта, від імені якого було подано знеособлену одноразову (спеціальну) добровільну декларацію, інформацію щодо такого декларанта та активи, зазначені у знеособленій одноразовій (спеціальній) добровільній декларації, яку подано до центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну податкову політику".

У зв'язку з цим абзац десятий вважати абзацом шістнадцятим;

в) статтю 8 після частини дванадцятої доповнити новою частиною такого змісту:

"Нотаріус на письмовий запит центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну податкову політику, за письмовим погодженням із декларантом надає інформацію про зміст одноразової (спеціальної) добровільної декларації декларанта, за якого подано знеособлену одноразову (спеціальну) добровільну декларацію".

У зв'язку з цим частини тринадцяту – п'ятнадцяту вважати відповідно частинами чотирнадцятою – шістнадцятою;

г) статтю 8-1 доповнити частиною п'ятою такого змісту:

"Вилучення (виїмка) оригіналу або копій підписаної особисто фізичною особою – декларантом відповідно до підрозділу 9-4 "Особливості застосування одноразового (спеціального) добровільного декларування активів фізичних осіб" розділу XX Податкового кодексу України одноразової (спеціальної) добровільної декларації, на підставі якої до центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну податкову політику, було подано знеособлену одноразову (спеціальну) добровільну декларацію, а також оригіналів або копій документів, що додаються до одноразової (спеціальної) добровільної декларації, оригіналу або копій договору про подання знеособленої одноразової (спеціальної) добровільної декларації не допускається. Такі документи або їх копії можуть бути надані суду за мотивованою постановою суду тільки для огляду і повинні бути повернуті судом негайно після огляду";

г) доповнити пункт 2 частини першої статті 12 підпунктом "і" такого змісту:

"і) неодноразове порушення нотаріусом Закону України "Про запобігання та протидію легалізації (відмиванню) доходів, одержаних злочинним шляхом, фінансуванню тероризму та фінансуванню розповсюдження зброї масового знищення" та/або вимог підрозділу 9-4 "Особливості застосування одноразового (спеціального) добровільного декларування активів фізичних осіб" розділу XX Податкового кодексу України щодо формування та подання знеособленої одноразової (спеціальної) добровільної декларації";

д) статтю 18 доповнити частиною четвертою такого змісту:

"При перевірці організації роботи державних нотаріальних контор, державних нотаріальних архівів не можуть бути предметом перевірки відомості та документи, які дають змогу ідентифікувати фізичну особу, від імені якої на підставі договору про подання знеособленої одноразової (спеціальної) добровільної декларації уповноваженим представником декларанта було подано до центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну податкову політику, знеособлену одноразову (спеціальну) добровільну декларацію відповідно до підрозділу 9-4 "Особливості застосування одноразового (спеціального) добровільного декларування активів фізичних осіб" розділу XX Податкового кодексу України, крім як на підставі рішення суду";

е) статтю 33 доповнити частиною сьомою такого змісту:

"При перевірці організації нотаріальної діяльності приватного нотаріуса, дотримання ним порядку вчинення нотаріальних дій та виконання правил нотаріального діловодства не можуть бути предметом перевірки відомості та документи, які дають змогу ідентифікувати фізичну особу, від

імені якої на підставі договору про подання знеособленої одноразової (спеціальної) добровільної декларації уповноваженим представником декларанта було подано до центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну податкову політику, знеособлену одноразову (спеціальну) добровільну декларацію відповідно до підрозділу 9-4 "Особливості застосування одноразового (спеціального) добровільного декларування активів фізичних осіб" розділу XX Податкового кодексу України, крім як на підставі рішення суду";

є) частину першу статті 34 доповнити пунктом 23 такого змісту:

"23) отримують спеціальний ідентифікатор декларанта та подають від імені фізичної особи – декларанта до центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну податкову політику, знеособлену одноразову (спеціальну) добровільну декларацію відповідно до підрозділу 9-4 "Особливості застосування одноразового (спеціального) добровільного декларування активів фізичних осіб" розділу XX Податкового кодексу України";

ж) статтю 52 після частини п'ятої доповнити новою частиною такого змісту:

"Записи у реєстрах для реєстрації нотаріальних дій про нотаріальні дії, вчинені нотаріусом від імені фізичної особи – декларанта на підставі договору про подання знеособленої одноразової (спеціальної) добровільної декларації відповідно до підрозділу 9-4 "Особливості застосування одноразового (спеціального) добровільного декларування активів фізичних осіб" розділу XX Податкового кодексу України, здійснюються без зазначення відомостей про особу, для якої вчиняються такі нотаріальні дії. При цьому нотаріусом зазначається спеціальний одноразовий ідентифікатор, отриманий для цілей подання знеособленої одноразової (спеціальної) добровільної декларації у встановленому законодавством порядку".

У зв'язку з цим частину шосту вважати частиною сьомою;

2) Розділ VII "Прикінцеві положення" Закону України "Про банки і банківську діяльність" (Відомості Верховної Ради України, 2001 р., № 5–6, ст. 30 із наступними змінами) доповнити пунктом 12 такого змісту:

"12. Тимчасово, протягом визначеного підрозділом 9-4 "Особливості застосування добровільного декларування фізичними особами належних їм активів" розділу XX Податкового кодексу України періоду одноразового (спеціального) добровільного декларування, банк (уповноважений банк України) має право надавати банківські послуги з відкриття та ведення поточних рахунків із спеціальним режимом використання для цілей одноразового (спеціального) добровільного декларування в порядку, визначеному підрозділом 9-4 "Особливості застосування одноразового

(спеціального) добровільного декларування активів фізичних осіб" розділу XX Податкового кодексу України";

3) абзац третій частини другої статті 52 Закону України "Про захист економічної конкуренції" (Відомості Верховної Ради України, 2001 р., № 12, ст. 64; 2014 р., № 20-21, ст. 712; 2016 р., № 4, ст. 44) замінити чотирма абзацами такого змісту:

"пунктами 5, 8, 10, 11, 12 та 19 статті 50 цього Закону, накладаються штрафи у розмірі до п'яти відсотків доходу (виручки) суб'єкта господарювання від реалізації продукції (товарів, робіт, послуг) за останній звітний рік, що передував року, в якому накладається штраф. У разі якщо суб'єкт господарювання вчинив порушення, передбачене пунктом 12 статті 50 Закону, до 31 грудня 2020 року, та таке порушення було пов'язане з набуттям контролю, придбанням, створенням, одержанням в управління, користування активів, щодо яких таким суб'єктом господарювання (якщо він є фізичною особою) або фізичною особою, яка здійснює контроль над таким суб'єктом господарювання, подано одноразову (спеціальну) добровільну декларацію та сплачено узгоджену суму збору з одноразового (спеціального) добровільного декларування відповідно до підрозділу 9-4 "Особливості застосування одноразового (спеціального) добровільного декларування активів фізичних осіб" розділу XX Податкового кодексу України, та:

таке порушення не призвело до суттєвого обмеження конкуренції або монополізації відповідного ринку – накладається штраф у розмірі, що не перевищує 1 200 неоподатковуваних мінімумів доходів громадян;

таке порушення призвело до суттєвого обмеження конкуренції або монополізації відповідного ринку – тягне за собою відповідальність згідно з законом.

При цьому при порушенні, що не призвело до суттєвого обмеження конкуренції або монополізації відповідного ринку, такий суб'єкт господарювання (якщо він є фізичною особою) або фізична особа, яка здійснює контроль над таким суб'єктом господарювання, зобов'язана подати відповідну заяву згідно зі статтею 26 цього Закону до 1 жовтня 2022 року. У разі нездійснення вказаних дій у зазначені строки до суб'єкта господарювання або фізичної особи, яка здійснює контроль над таким суб'єктом господарювання, застосовуються положення частини першої статті 53 цього Закону";

4) частину першу статті 23 Закону України "Про запобігання корупції" (Відомості Верховної Ради України, 2014 р., № 49, ст. 2056 із наступними змінами) доповнити абзацом такого змісту:

"Особам, які за будь-який рік, починаючи з 2005 року, подавали або мають подавати декларацію відповідно до законів, що визначають чи визначали правові та організаційні засади у сфері запобігання корупції (крім тих, які претендували або претендують на зайняття посад, перебування на

яких вимагає чи вимагало від особи подання відповідної декларації, та не були призначені або обрані на відповідні посади), забороняється безпосередньо або через інших осіб одержувати від близьких осіб подарунки, які є активами, включеними до одноразової (спеціальної) добровільної декларації (знеособленої одноразової (спеціальної) добровільної декларації) відповідно до підрозділу 9-4 "Особливості застосування одноразового (спеціального) добровільного декларування активів фізичних осіб" розділу XX Податкового кодексу України, протягом п'яти років з дати закінчення терміну подання декларацій з одноразового (спеціального) добровільного декларування відповідно до Податкового кодексу України".

3. Кабінету Міністрів України у місячний строк із дня набрання чинності цим Законом:

подати на розгляд Верховної Ради України пропозиції щодо внесення змін до Декрету Кабінету Міністрів України "Про державне мито" стосовно встановлення ставок державного мита за нотаріальні дії з отримання спеціального ідентифікатора декларанта та подання від імені фізичної особи – декларанта до центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну податкову політику, знеособленої одноразової (спеціальної) добровільної декларації відповідно до підрозділу 9-4 "Особливості застосування одноразового (спеціального) добровільного декларування активів фізичних осіб" розділу XX Податкового кодексу України;

привести свої нормативно-правові акти у відповідність із цим Законом;

забезпечити прийняття нормативно-правових актів, необхідних для реалізації цього Закону;

забезпечити перегляд та приведення центральними органами виконавчої влади їх нормативно-правових актів у відповідність із цим Законом.

4. Кабінету Міністрів України вжити до 1 червня 2021 року заходів для забезпечення адміністрування процедур, визначених підрозділом 9-4 "Особливості застосування одноразового (спеціального) добровільного декларування активів фізичних осіб" розділу XX Податкового кодексу України, кваліфікованими фахівцями окремого спеціально утвореного підрозділу центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну податкову політику.

5. Кабінету Міністрів України протягом дев'яти місяців із дня набрання чинності цим Законом розробити та внести на розгляд Верховної Ради України законопроект щодо посилення контролю за повнотою оподаткування доходів фізичних осіб.

6. Національному банку України, Національній комісії з цінних паперів та фондового ринку протягом двох місяців із дня набрання чинності цим

Законом привести свої нормативно-правові акти у відповідність із цим Законом.

**Голова
Верховної Ради України**

СЕДО ВЕРХОВНОЇ РАДИ УКРАЇНИ

Підписувач: НЕСТЕРЕНКО КИРИЛЛ ОЛЕКСАНДРОВИЧ

Сертифікат: 3F5831070001

Дійсний до: 27.05.2021 23:59:59

Апарат Верховної Ради України
№ 241д9/1-2021/84044 від 09.03.2021

428949